

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/646/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1013894807
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1013894807.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Bolebrucha a sudcov JUDr. Alexandry Hanusovej a JUDr. Ing. Maria Dubaňa v právnej veci navrhovateľky: Mgr. Y. M., Y. XX, C. P. Y., proti odporcovi: R. M., X. XX, V., zast. advokátom Mgr. Slavomírom Trnkócyom, Gercenova 6/A, Bratislava, o výživné na manželku, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Pezinok č.k. 4C/125/2009-366, zo dňa 3.7.2013, v spojení s opravným uznesením č.k. 4C/125/2009-396, zo dňa 24.9.2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť platiť navrhovateľke výživné vo výške 400 eur mesačne vždy k 15. dňu v mesiaci k rukám navrhovateľky, počnúc dňom 17.7.2009, ročné výživné za obdobie od 17.7.2009 do 3.7.2013 v sume 19.019,35 eura mu uložil zaplatiť navrhovateľke do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a ďalej mu uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke trovy konania v sume 0 eur a trovy právneho zastúpenia 2.833,24 eura, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, k rukám právneho zástupcu navrhovateľky (advokáta JUDr. Ladislava Pavloviča). Vo zvyšku návrh navrhovateľky zamietol.

Opravným uznesením č.k. 4C/125/2009-396, zo dňa 24.9.2013, opravil meno sudkyne v záhlaví napadnutého rozsudku.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala výživného na manželku vo výške 400 eur mesačne od 21.3.2009.

Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že účastníci konania 15.5.2004 uzavreli manželstvo. V čase vyhlásenia rozsudku ich manželstvo stále trvalo, hoci už prebehlo konanie o rozvod manželstva a manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Pezinok sp. zn. 12P/322/2008; predmetné rozhodnutie ešte nebolo právoplatné. Vyživovacia povinnosť medzi manželmi, účastníkmi konania, teda vznikla dňom 15.5.2004 a v čase vyhlásenia rozsudku stále trvala.

Uviedol, že účastníci konania od marca 2009, keď odporca definitívne opustil navrhovateľku a spoločné deti, nežijú v spoločnej domácnosti. Zo vzťahu účastníkov konania sa narodili tri deti, z toho dve pred uzavretím manželstva, jedno v manželstve. Od roku 1998, kedy sa narodil prvý syn, je navrhovateľka na rodičovskej dovolenke. Po celú túto dobu zabezpečovala osobnú starostlivosť o tri deti navrhovateľka, do marca 2009 i s odporcom, od tohto času prevažne sama. Jediným jej príjmom bol

rodičovský príspevok a prídavky na deti. V troch rokoch veku maloletej O. M., O. XX.X.XXXX, nastúpila navrhovateľka na predĺženú rodičovskú dovolenku až do súčasnosti. Prakticky 15 rokov je nepretržite doma s deťmi. Zostať doma s deťmi sa rozhodla po dohode s odporcom, nakoľko synovia sa aktívne venovali hokeju, navštevovali súkromnú hokejovú školu, čo si vyžadovalo ich vozenie na tréningy a z tréningov, na zápasy. Navrhovateľka žije v domácnosti s tromi maloletými deťmi, v dome, ktorý patrí matke odporcu, odporca neprispieva na náklady spojené s bývaním navrhovateľky.

Súd prvého stupňa konštatoval, že odporca podniká od roku 2000. Z rozsiahleho dokazovania vykonaného tak v predmetnom konaní ako aj v konaní sp. zn. 28P/322/2012 mal preukázané, že odporca ako samostatne zárobkovo činná osoba vykazoval hmotný majetok v celkovej účtovnej hodnote

- v roku 2008: 59.898.446,51,- Sk,
- v roku 2010: 2.773.562 eur (záväzky navrhovateľa vrátane úverov boli v sume 457.217 eur),
- v roku 2011: 3.066.298 eur (záväzky navrhovateľa za uvedené obdobie boli vo výške 428.453 eur),
- v roku 2012: 1.425.358 eur (celkové záväzky navrhovateľa tvorili za uvedené obdobie sumu 301.671 eur).

Príjem odporcu okrem príjmov z podnikania predstavovala aj mzda v sume 382 eur netto mesačne a príjmy z prenájmov nehnuteľností v rozsahu 6.300 eur mesačne. Odporca v roku 2011, resp. 2012, uzavrel ako predávajúci 5 kúpnych zmlúv, ktorými predal hnuťelný a nehnuteľný majetok v celkovej hodnote 925.681,70 eura. Cena uvedená v kúpnych zmluvách je splatná do 10 rokov od ich podpísania, teda do roku 2021.

Z uvedených preukázaných skutočností mal súd prvého stupňa za viac ako jasné, že príjem odporcu v sume najmenej X.XXX eur (kde nie sú započítané splátky z kúpnych zmlúv, ktoré uzavrel odporca, kedy jeho príjem môže mesačne dosiahnuť sumu XX.-XX.XXX eur) vysoko prevyšuje príjem navrhovateľky, ku ktorej má zákonom danú vyživovaciu povinnosť. Odporca žije v byte svojej priateľky R. B. X. V., P.; každý rok absolvuje niekoľko zahraničných dovolení; venuje sa športovým aktivitám.

Súd prvého stupňa poukázal na to, že počnúc uzavretím manželstva mal odporca voči navrhovateľke podľa § 71 ods. 1 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine vyživovaciu povinnosť, ktorú bez zrejmeho vysvetlenia plniť prestal potom, ako opustil spoločnú domácnosť. Konštatoval, že návrh na začatie konania bol zo strany navrhovateľky podaný z väčšej časti dôvodne. Mal za to, že odporca je preukázateľne schopný plniť si vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke v rozsahu 400 eur mesačne, keďže sám má príjem niekoľko tisíc eur za mesiac. Návrh zamietol v časti, ktorou navrhovateľka žiadala zaviazat' odporcu na plnenie si vyživovacej povinnosti počnúc 21.3.2009, nakoľko výživné na plnoletú osobu je možné priznať iba od podania návrhu, t.j. od 17.7.2009 a nie spätne.

Nepovažoval za dôvodné námietky odporcu, že navrhovateľka nepreukázala, že jej životná úroveň je iná ako odporcova, pretože listinné dôkazy založené tak v spise sp. zn. 4C/125/2009, ako aj v spise sp. zn. 12P/322/2012 hovoria celkom jednoznačne o tom, že príjem odporcu je niekoľkonásobne vyšší ako príjem navrhovateľky. Kým odporca si tento príjem užíva sám (okrem vyživovacej povinnosti vo vzťahu k deťom v rozsahu 500 eur), navrhovateľka má k dispozícii rodičovský príspevok, prídavky na deti. Kým odporca si môže dopriať niekoľko dovolení ročne, navrhovateľka žije v dome s tromi deťmi, kde už cca 3 mesiace nie je elektrina a voda. Uviedol, že podstatnou skutočnosťou pre rozhodnutie je, že jeden z manželov má nižšiu životnú úroveň ako druhý a je bez významu, či to bolo spôsobené odchodom odporcu zo spoločnej domácnosti, pretože z hľadiska plnenia si zákonnej vyživovacej povinnosti medzi manželmi nie je podstatné, či manželia žijú, alebo nežijú v spoločnej domácnosti.

K námietke, že navrhovateľka nepreukázala, že by sa dostatočne snažila nájsť si zamestnanie uviedol, že osobná starostlivosť o deti je postavená na roveň finančnému zabezpečeniu potrieb rodiny. Navrhovateľka sa rozhodla zostať doma a celodenne zabezpečovať osobnú starostlivosť o deti po dohode s odporcom v čase, keď ešte zdieľali spoločnú domácnosť. V čase, keď odporca domácnosť opustil (marec 2009), malo najmladšie maloleté dieťa necelé 2 roky. Navrhovateľka bola teda na riadnej rodičovskej dovolenke. Hoci dieťa bolo prijaté do materskej školy, rozhodla sa pre predĺženú dovolenku a to s poukazom na to, že starší synovia potrebovali odvozy na tréningy a zápasy, zo školy, do školy a podobne. S poukazom na judikatúrou (R 13/1967), konštatoval, že navrhovateľka, ktorá sa ako matka dieťaťa rozhodla využiť svoje právo na predĺženú rodičovskú, môže žiadať od svojho manžela, aby ju

vyživoval. Uviedol, že navrhovateľka sa snaží prácu si nájsť, pričom zohľadnil jej argument, že je veľmi ťažké nájsť si zamestnanie, pri ktorom by bolo možné sklbiť pracovné povinnosti so starostlivosťou o tri deti, z toho dve venujúce sa záujmovým činnostiam, k čomu je potrebné tiež pripočítať fakt, že navrhovateľka bola 15 rokov doma a nemá teda potrebnú prax a pracovné zručnosti. Zdôraznil, že do budúcnosti bude potrebné, aby navrhovateľka svoju situáciu riešila a našla si zamestnanie, čo bude dobré pre zvýšenie nielen jej životnej úrovne, ale i úrovne detí.

Pokiaľ ide o rozpor s dobrými mravmi, na ktorý odporca poukazoval a žiadal na jeho základe výživné nepriznať, súd prvého stupňa zdôraznil, že ten je potrebné vidieť práve vo fakte, že odporca opustil manželku v čase, keď bola na rodičovskej dovolenke, bez príjmu, keď sa celodenne osobne starala o tri ich spoločné deti, vtedy vo veku 9, 5 a necelé 2 roky staré. Manželku nechal prakticky zo dňa na deň bez finančných prostriedkov, pričom na tri deti jej posielal 500 eur. Tvrdenie, že uhradil náklady na bývanie pre rozporuplnú výpoveď svedkyne preukázané nebolo a nie je bez významu ani to, že v dome, ktorý opustil, bývali predovšetkým tri deti. Navrhovateľka sa má teraz z domu vysťahovať a bol to práve odporca, ktorý dopustil, že jeho tri deti žijú v dome, kde nie je elektrina a voda. Aj poukaz odporcu na to, že navrhovateľka obýva dom bez súhlasu jeho vlastníčky, považoval za neadekvátny, pretože navrhovateľka bola jeho manželkou, do domu spoločne investovali, založili si tu spoločnú domácnosť a v dome žila s ich spoločnými deťmi.

Súd prvého stupňa si jednoduchým porovnaním postavil oproti sebe tvrdenie odporcu, že si navrhovateľka nedostatočným spôsobom hľadá prácu za situácie, kedy zabezpečuje starostlivosť o maloleté deti a vyššie popísané konanie odporcu a rozpor s dobrými mravmi videl práve v správaní sa odporcu voči navrhovateľke.

Zročné výživné za obdobie od 17.7.2009 do 3.7.2013 (deň vyhlásenia rozsudku) vyčíslil na sumu 19.019 eur (od 17.7.2009 - 3.7.2013, t.j. 46 mesiacov x 400 = 18.400 + 17 dní, t.j. 19.019 eur). Na zaplatenie zročného výživného určil lehotu do 30 dní v súlade s § 160 ods. 1 O.s.p.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľka bola v konaní z väčšej časti úspešná a neúspešná bola iba v pomerne nepatrnej časti.

Trovy konania navrhovateľky pozostávajú z trov právneho zastúpenia, pričom právo na ich náhradu si navrhovateľka uplatnila v návrhu na začatie konania, doručenom dňa 17.7.2009. V prejednávanej veci bolo vykonaných 6 úkonov právnej služby (účasť na pojednávaní dňa 2.8.2011, 10.5.2012, 10.4.2013, 29.5.2013, 28.6.2013 a 3.7.2013), za 1 úkon právnej služby podľa § 10 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z., je hodnota tarifnej odmeny 403,34 eura. Ku každému úkonu právnych služieb pripočítal náhradu režijného paušálu, ktorý v roku 2011 predstavoval sumu 7,41 eura, v roku 2012 sumu 7,63 eura a v roku 2013 sumu 7,81 eura a DPH, spolu: 2.630,66 eura. Navrhovateľke priznal aj náhradu cestovného advokáta vo výške 73,08 eura a náhradu za stratu jeho času cestou na pojednávania vo výške 129,50 eura.

Proti zaväzujúcej časti rozsudku podal odvolanie odporca a žiadal rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súd prvého stupňa na ďalšie konanie, pretože nevykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, z vykonaných dôkazov vyvodil nesprávne skutkové zistenia a zistený skutkový stav nesprávne právne posúdil. Súdu prvého stupňa ďalej vytkol, že napadnutý rozsudok nie je v súlade s § 157 O.s.p., pretože značná časť odôvodnenia bola doslovne skopírovaná z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Pezinok č.k. 28P/322/2012-382, zo dňa 13.6.2013, ktorým súd rozviedol manželstvo účastníkov, vrátane označenia účastníkov v tomto konaní, v dôsledku čoho navrhovateľka v odôvodnení vystupuje ako odporkyňa a odporca ako navrhovateľ, čo spôsobuje zmätočnosť a nepresvedčivosť odôvodnenia.

Namietal, že súd prvého stupňa v rozpore s § 5 O.s.p. iniciatívne vyzval právneho zástupcu navrhovateľky, aby uviedol, či si uplatňuje náhradu trov konania, ktoré si v priebehu konania navrhovateľka neuplatňovala. Nakoľko súd prvého stupňa v zápisnici z pojednávania chybné uviedol, že právny zástupca navrhovateľky si uplatnil náhradu trov konania, požiadaval o opravu zápisnice. Podľa jeho názoru si navrhovateľka náhradu trov neuplatnila a preto jej nemala byť priznaná.

Súdu prvého stupňa vytkol ďalej to, že nepostupoval správne pri ustálení možností, schopností a majetkových pomerov odporcu, nevykonal dostatočné dokazovanie a pokiaľ ho vykonal, dospel k

nesprávnym skutkovým záverom. Za chybný považoval údaj, že odporca bol spoločníkom a konateľom obchodnej spoločnosti Strešné substráty, s.r.o., pričom ním bol len do 31.8.2011. Nemohol tak reálne ustáliť jeho reálne majetkové pomery a následne správne určiť jeho vyživovaciu povinnosť. Pokiaľ súd prvého stupňa vykonal dokazovanie pripojením spisu Okresného súdu Pezinok sp. zn. 28P/322/2012 a ustálil z neho o.i. výšku pôžičiek odporcu, ktoré si vzal od rôznych subjektov za účelom krytia prevádzkových nákladov na sumu 275.000 eur, nevzal do úvahy skutočnosť, že v tomto konaní súd nevykonal navrhované dôkazy účtovníctvom odporcu a výsluchom jeho účtovníka, na preukázanie skutočného objemu nesplatených pôžičiek navrhovateľa vo výške cca 1.000.000 eur a preto pri rozhodovaní nemohol vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu. Tu poukázal na vnútorný rozpor ohľadom posúdenia vplyvu pôžičiek na majetkové pomery účastníkov; v prípade navrhovateľky súd prvého stupňa odmietol vykonať dokazovanie o výške jej poskytnutých pôžičiek s odôvodnením, že pôžičky treba vrátiť a preto nemajú vplyv na životnú úroveň navrhovateľky; v prípade odporcu však uviedol, že výživné má prednosť pred ostatnými výdavkami odporcu, teda aj pred splácaním pôžičiek.

V odvolaní ďalej uviedol, že súd prvého stupňa sa žiadnym spôsobom nevyporiadal so schopnosťami a možnosťami navrhovateľky zabezpečiť si výživu sama. Navrhovateľka o sebe dlhodobo verejne vyhlasuje, že pracovať nechce a nebude. Keď odporca zabezpečil najmladšej dcére škôlku, navrhovateľka ju zrušila, aby s maloletou mohla byť doma a mala zámienku, prečo nezačať pracovať. Poukaz na judikatúru z roku 1967, ktorým bolo odôvodnené priznanie výživného navrhovateľke, ktorá nepracuje, považuje za absurdný, vzhľadom na výraznú zmenu ekonomických pomerov. Tvrdenie navrhovateľky o tom, že si nie je schopná nájsť prácu v regióne v najnižšou nezamestnanosťou v SR nepovažoval za presvedčivé. Tým, že súd prvého stupňa podrobne neskúmal a nehodnotil možnosti navrhovateľky zamestnať sa a takto si zabezpečiť prácu, porušil ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine.

Odporca k záverom súdu prvého stupňa o jeho príjmoch v sume najmenej 7.000 eur mesačne uviedol, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva, akým spôsobom sa k nim súd prvého stupňa dopracoval a preto je rozhodnutie nepreskúmateľné. Vytkol mu, že nikdy nezistoval, či nejaká splátka bola poskytnutá a napriek tomuto ich uviedol ako príjmy odporcu, ďalej nevzal do úvahy skutočnosť, že odporca spláca banke úver s mesačnou splátkou cca X.XXX eur. Rovnako nezohľadnil pri zistení údajného príjmu XX-XX.XXX eur (zrejme zo započítania kúpnej ceny predaných nehnuteľností) splatnosť kúpnej ceny stanovenej na 10 rokov odo dňa účinnosti zmlúv; odporca takýmito finančnými prostriedkami nedisponuje a ani v blízkej budúcnosti disponovať nebude. Súd prvého stupňa pri posudzovaní majetkových pomerov odporcu nevychádzal so skutočnosťami preukázanými v konaní, ale z akýchsi fiktívnych príjmov, ktoré by za nejakých okolností mohol odporca dosiahnuť. Za nepodložený podvažoval aj záver o príjme priateľky odporcu. Mal za to, že v konaní preukázal, že po odchode zo spoločného domu uhrádzal za navrhovateľku 430 eur vlastníčke domu, v ktorom navrhovateľka bývala, čím jej prispieval na výživné, čo je potrebné zohľadniť pri výpočte prípadného zročného výživného. Rovnako považoval za potrebné pri jeho možnostiach platiť výživné zohľadniť aj jeho povinnosť platiť výživné na tri maloleté deti na základe neprávoplatného rozsudku Okresného súdu Pezinok č.k. 28P/322/2012-382, zo dňa 13.6.2013, vo výške 1.100 eur.

Uloženie povinnosť prispievať na výživu navrhovateľke považoval za rozporné s dobrými mravmi, keď zo spoločnej domácnosti neodišiel z dôvodu, že by nechcel žiť s rodinou, ale za účelom upokojenia situácie vyostrenej v dôsledku nepredvídateľného správania sa navrhovateľky, ktorá mu bráni v styku s maloletými deťmi, dlhodobo užíva nehnuteľnosť, ktorá jej nepatrí, za čo je trestne stíhaná, odmieta sa vysťahovať do náhradného bývania, poskytnutého odporcom v jeho byte.

Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu žiadala rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť. K trovám konania uviedla, že argumenty odporcu v odvolaní nepovažuje za relevantný dôvod pre nepriznanie ich náhrady, pretože tú si uplatnila už v samotnom návrhu na začatie konania. Prešetrenie majetkových pomerov odporcu dokazovaním považuje za riadne vykonané a dostatočné, vychádzajúce z dokumentov predložených účastníkmi. V súvislosti so spoločnosťou Strešné substráty s.r.o. uviedla, že je síce pravdou, že v súčasnosti odporca už nie je spoločníkom a konateľom tejto spoločnosti, ale len do 31.8.2011. V čase, keď prebiehalo konanie a už nežil s navrhovateľkou v spoločnej domácnosti, ním bol a prevod obchodného podielu v tejto spoločnosti bol zrejme odplatný a teda odporca získal finančné prostriedky, ktoré mohol využívať výlučne pre svoje potreby. Poukázala na § 72 ods. 1 Zákona o rodine s tým, že je namieste zohľadňovať aj jej osobnú starostlivosť o domácnosť,

vytvárajúcu priaznivé prostredie pre rast detí a umožňujúce druhému manželovi venovať sa svojmu osobnostnému rastu a povolaniu. Nesúhlasila s názorom odporcu, že nepreukázala, že žila na inej životnej úrovni ako on a že jeho odchodom z domácnosti sa jej životná úroveň nezmenila. Považovala za nemožné preukazovať negatívne skutočnosti ako to, že nechodí na dovolenky a nenavštevuje kultúrne podujatia ako v minulosti. Odporca výraznou mierou prispel k zníženiu jej životnej úrovne aj tým, že nijakým spôsobom nezabránil tomu, aby jeho matka odpojila vodu, elektrinu a plyn do domu, kde býva bez ohľadu na to, že v dome bývali aj jej vnúčatá. Stotožnila sa s názorom súdu prvého stupňa, ktorý neakceptoval tvrdenie odporcu, že skončil s podnikaním, lebo sa mu nedarilo a tento aj riadne odôvodnil. Priznanie výživného zhodne so súdom prvého stupňa nepovažovala za rozporné s dobrými mravmi. Uviedla, že nie je pravdou, že odporca opustil spoločnú domácnosť pre správanie navrhovateľky, ale pre jeho nezáujem o deti a zameranie sa len na seba, svoju prácu a voľnočasové aktivity. Mala za to, že súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí zohľadnil aj skutočnosť, že odporca je povinný plniť vyživovaciu povinnosť k trom maloletým deťom, určenú rozsudkom Okresného súdu Pezinok č.k. 28P/322/2012-382, zo dňa 13.6.2013, v celkovej výške 1.100 eur.

Odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., prejednal odvolanie podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 31.3.2016 (§ 211 ods. 2, § 156 ods. 3 O.s.p.).

V predmetnej veci sa navrhovateľka svojim návrhom domáhala výživného na manželku vo výške 400 eur mesačne. Súd prvého stupňa v konaní dôsledne zisťoval, prečo a z akého dôvodu odporca neplnil svoju vyživovaciu povinnosť, zisťoval pomery oboch účastníkov, odôvodnené potreby navrhovateľky a schopnosti, možnosti a majetkové pomery odporcu. Nezistil žiadne osobitosti týkajúce sa miery potrieb účastníkov danú povahou práce, spôsobom života či zdravotným stavom. Zaoberal sa pritom i starostlivosťou o domácnosť a osobnou starostlivosťou o mal. deti. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že účastníci konania spolu od marca 2009 nežili v spoločnej domácnosti. Spoločnú domácnosť opustil odporca, pričom navrhovateľka naďalej zabezpečovala starostlivosť o domácnosť a zabezpečovala aj starostlivosť o 3 spoločné mal. deti, na výživu ktorých odporca prispieva sumou 500 eur mesačne. V rozhodnom období od podania návrhu do napadnutého rozhodnutia si odporca neplnil dobrovoľne vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke tak, aby ich životná úroveň bola v zásade rovnaká.

Väčšinu dôkazov, preukazujúcich majetkové pomery, prevzal zo spisu Okresného súdu Pezinok sp. zn. 28P/322/2012. Pokiaľ odporca vo svojom odvolaní vytýkal zmatečnosť napadnutého rozsudku z dôvodu, že pri opise dôkazov, nachádzajúcich sa v uvedenom spise, označoval účastníkov v opačnom procesnom postavení, odvolací súd poukazuje na to, že súd prvého stupňa v štvrtom odseku na siedmej strane rozsudku poukázal na túto skutočnosť a takto uviedol svoje ďalšie zistenia, vyplývajúce z dôkazov založených v poručenskom spise.

K námietkam odporcu, že súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku dostatočne nevysvetlil, ako dospel k záveru, že jeho príjem je 7.000 eur, odvolací súd uvádza, že z vykonaných dôkazov vyplývajú zistenia súdu prvého stupňa, že odporca má príjem 6.300 eur z nájmu nehnuteľností a zariadenia na drvenie biomasy, ďalej príjem zo zamestnania s dohodnutou mzdou 381 eur a je zrejmé, že v priebehu konania uzavrel viac kúpnych zmlúv, ktorými predal hnutel'ny a nehnuteľný majetok v celkovej hodnote 925.681,70 eura, ktorá podľa jednotlivých zmlúv je splatná do 5 až 10 rokov. Súd prvého stupňa správne prihliadol na príjem odporcu z uvedených kúpnych zmlúv, keď odporca sa bez dôležitého dôvodu vzdal výhodnejších podmienok z nich vyplývajúcich (vo vzťahu ku splatnosti kúpnych cien); odporca totiž v konaní neobjasnil, prečo bolo nevyhnutné uzavrieť tieto zmluvy s takou dlhou dobou splatnosti. Uvedené preukázané skutočnosti postačovali na určenie výživného na manželku v požadovanej výške v súlade s § 71 ods. 1 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine, ktorá objektívne nie je vysoká a to aj pri zohľadnení všetkých preukázaných záväzkov odporcu.

Pokiaľ odporca ďalej namietal, že ak súd prvého stupňa uviedol v napadnutom rozsudku, že bol spoločníkom a konateľom obchodnej spoločnosti Strešné substráty s.r.o. a on ním bol len do 31.8.2011, tak nemohol správne ustáliť jeho reálne majetkové pomery a správne určiť jeho vyživovaciu povinnosť, je potrebné poukázať na to, že súd prvého stupňa síce v odôvodnení konštatoval, že zistil, že odporca bol od 21.8.2008 spoločníkom a konateľom tejto spoločnosti, avšak vo vzťahu k určenej vyživovacej povinnosti z tejto skutočnosti nevyvodil žiadny záver, ktorý by ovplyvňoval výšku jeho príjmov, z ktorých vychádzal pri svojom rozhodovaní.

Odporca sa vo svojom odvolaní domáhal aj započítania sumy XXX eur mesačne, ktoré platil vlastníčke domu, v ktorom bývala navrhovateľka s deťmi. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa v tejto časti stotožňuje. Záver o tom, že platenie tejto sumy matke odporcu nebolo v konaní preukázané, vyplýva z zhodnotenia dôkazov zodpovedajúceho § 132 O.s.p.

V otázke rozporu s dobrými mravmi, na ktorý pri určení svojej vyživovacej povinnosti poukazoval odporca, odvolací súd konštatuje správnosť poukazu na stále aktuálnu judikatúru, týkajúcu sa oprávnenosti požiadavky na určenie vyživovacej povinnosti manželky, ktorá ostala na predĺženej materskej dovolenky (R 13/1967). V konaní navrhovateľky, ktorá síce nepracuje ale stará sa o domácnosť a o 3 maloleté deti, nemožno vidieť konanie, ktoré by bolo natoľko spoločensky neprijateľné, že by spĺňalo intenzitu rozporu s dobrými mravmi. Tvrdenie odporcu, že musel opustiť spoločnú domácnosť pre správanie navrhovateľky a preto je v rozpore s dobrými mravmi ukladať mu povinnosť platiť jej výživné, v konaní preukázané nebolo.

K odvolacej námietke odporcu týkajúcej sa priznania náhrady trov, ktorá podľa neho navrhovateľkou uplatnená nebola a súd prvého stupňa iniciatívne vyzval právneho zástupcu navrhovateľky na jej vyčíslenie, odvolací súd uvádza, že navrhovateľka už v návrhu na začatie konania žiadala odporcovi uložiť povinnosť nahradiť jej trovy konania. Podľa ustálenej súdnej praxe aj stručná požiadavka účastníka konania, či už v návrhu na začatie konania alebo v priebehu konania „žiadam trovy“ predstavuje zatiaľ síce ešte nešpecifikovaný, ale predsa len relevantný návrh na priznanie náhrady trov konania. Z uvedeného vyplýva, že nie je dôvodná námietka, že by súd prvého stupňa navrhovateľku neprípustne poučoval o jej procesných právach.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania navrhovateľky odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. V odvolacom konaní úspešná navrhovateľka by mala právo na náhradu trov odvolacieho konania. Nakoľko si však náhradu trov konania neuplatnila, odvolací súd jej ich náhradu nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.